

rokem na náhradu, ale také jen ve výši, jež připadá na každou vložku podle poměru vytčeného v druhém odstavci a přizpůsobeného v čtvrtém odstavci obdobnému případu. Uspokojení děje se jiným způsobem, ale též jen poměrně. Rekurent byl zajisté oprávněn žádati stanovení a vklad náhradního nároku jen co do vložky čís. 159, ale může se tak státi jen co do částky, připadající podle § 222 odstavec druhý až čtvrtý ex. ř. na tuto vložku, a jí jest nesporně částka 8268 Kč 15 h. Rekurent není tu zástavním věřitelem ve smyslu § 15 druhý odstavec knih. zák., aniž vstupuje na jeho místo, nýbrž jest oprávněným jen podle § 222 ex. ř. a oprávnění jeho nelze rozšiřovati dále, než jak jest vymezeno tímto zákonným předpisem.

Čís. 9802.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Členy dozorčí rady společenstva nemohou býti jeho členové, pracující za mzdu nebo za služné pro společenstvo, a to ani dělníci ani úředníci, třebas byli vedoucími úředníky.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1930, R I 182/30.)

Rejstříkový soud zamítl návrh společenstva, by byla zapísána změna § 21 stanov toho obsahu, že do dozorčí rady mohou býti voleni i členové pracující v družstvu za mzdu nebo za služné. D ů v o d y: Navrhovaný dodatek § 21 stanov, týkající se dozorčí rady, odporuje zákonu. Dozorčí rada podle zákona a § 24 stanov dohlíží na obchodování a správu družstva ve všech oborech a jest oprávněna prozatím i zbaviti činnosti úředníky a zajisté i jiné zaměstnance. Nesrovnávalo by se tudíž s tímto ryze dohlédacím povoláním dozorčí rady, by byla složena z těch, na jichž činnost má dohlédati, a to s tak dalekosáhlým oprávněním. Třebaže zákon v § 24 stanoví neslučitelnost jen se členstvím v představenstvu, jest míti za to, že důvody pro ni platí ohledně všech výkonných orgánů družstva, tedy i úředníků a jiných zaměstnanců. Nevadí tomu ani podmínky členství uvedené v § 5 stanov, ježto se v nich nemluví, aspoň ne výslovně o těch, kdož jsou zaměstnání za mzdu nebo za služné, o nich se jedná v navrhované změně. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Nebylo lze vyhověti stížnosti, pokud jde o změnu § 21 stanov. podle níž do dozorčí rady mohou býti voleni i členové za mzdu, nebo služné v družstvu pracující, a to i dělníci, i úředníci, i když jsou vedoucími úředníky, jako dílovedoucí, obchodvedoucí, účetní a podobní. Nelze přehlédnouti, že podle § 24 cit. zák. dozorčí rada zvolená z řady členstva dohlíží na obchodování a na správu družstva ve všech oborech a jest oprávněná prozatím zbaviti činnosti i úředníky i jiné zaměstnance a nesrovnávalo by se s tímto dohlédacím právem, by byla složena dozorčí rada z těch, na jichž činnost právě má dohlédati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Souhlasná usnesení v napadené části nejsou ve zřejmém rozporu se zákonem nebo se spisy, ani zmatečná. Není tu tedy podmínek § 16 cis. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. a nemohlo býti dovolací stížností vyhověno. Ke správným důvodům usnesení rekursního soudu stačí ještě dodati, že podle jasného doslovu § 24 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. dozorčí rada vykonává dozor nad celým vedením závodu ve všech odvětvích správy, tedy nejen nad představenstvem, nýbrž nade všemi orgány pověřenými jakoukoliv činností výkonnou. tudíž přímo, nejen prostřednictvím představenstva, i nad úředníky a nad jinými zaměstnanci. Proto ji zákon zmocňuje, by po případě zprostita členy představenstva a úředníky, byť i jen prozatímně, jejich oprávnění. Táž myšlenka, která ovládá zákon při prohlášení neslučitelnosti členství v představenstvu a v dozorčí radě, by bylo zabráněno střetnutí se zodpovědné činnosti s právem dozoru nad touto činností, proniká i při úvaze, zda lze připustiti, by se stali členy dozorčí rady i členové pracující za mzdu neb služné v družstvu, a to i dělníci, i úředníci, i když jsou úředníky vedoucími.

Čís. 9803.

Hradil-li vnucený správce nemovitosti napotom v dražbě prodané náklady vnucené správy ze svého, jest on, nikoliv jen věřitel, pro něhož byla vnucená správa vedena, oprávněn účtovat tyto náklady k rozvrhu nejvyššího podání a stěžovati si do případného jich nepřiznání.

Náklady vnucené správy, jež se staly ve prospěch spravované nemovitosti a byly nutné, jest přikázati v přednostním pořadí podle § 216 čís. 1 ex. ř., třebas vnucená správa nebyla vedena pro všechny věřitele, poukázané na nejvyšší podání, nýbrž jen pro některé z nich.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1930, R I 186/30.)

K rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou nemovitost přihlásil vnucený správce vydražené nemovitosti v přednostním pořadí pohledávku ze schodku vnucené správy. Soud první stolice nepřikázal vnucenému správci přihlášenou pohledávku, rekursní soud mu ji přikázal. D ů v o d y: Ze spisů o vnucené správě vydraženého domu vyplývá, že Dr. Bedřich D. jakožto tehdejší vnucený správce domu musil dáti z úředního nařízení provésti v březnu 1928 ještě před dražbou domu vykonanou dne 30. března 1928 nezbytně nutné opravy vydraženého domu, neboť domu hrozilo nebezpečí sesutí; nutné tyto opravy vyžadovaly, jak z konečného účtu vnuceným správcem předloženého vysvítá, náklady 6.330 Kč 12 h a 200 Kč; mimo to vyplývá z téhož konečného účtu, že vnucený správce platil na daně 1.000 Kč, provedl nutnou opravu střechy nákladem 619 Kč 30 h, nutné práce dlaždičské za 460 Kč, nehledíc ani k dalším výdajům v účtě tom blíže uvedeným.